

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਅਨੁਛੇਦਸਾਂ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਬਾਂਡ ਦੀ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਜ਼ੀਫੇ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਟਿਊਸ਼ਨ ਫੀਸ ਵਜੋਂ 40,000/- ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। 40,000 /- ਦੀ ਰਕਮ ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇਗਾ।

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।
ਏ ਅਗਰਵਾਲ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੈਸ਼ੀ ਠਾਕੁਰ, ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ — ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸਾਬਕਾ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ — ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1997 ਦਾ RSA ਨੰਬਰ 1575 (O&M)

28 ਨਵੰਬਰ 2014

ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ, 1934 - ਆਰ.ਐਲ. 12.21 - ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ - ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ - ਸਧਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੰਮ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸੀ - ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਉਹ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ - ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸੀ ਦੇ ਵਾਰ ਨਿੰਦਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਨਿੰਦਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ - ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪੋਸਟ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ - ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਹੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸੀ

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਨਿੰਦਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਨਿੰਦਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਫਿਰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ

ਕੇਸ (ਸੁਪਰੀਮ) ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ 1934 ਦੇ ਨਿਯਮ 12.21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਆਦਤਨ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ 2006(12) ਐਸਸੀਸੀ 418** ਅਤੇ **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 2005(5) ਸੁਪਰੀਮ 68**।

(ਪੈਰਾ 12)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 2-11-1992 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਹੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 13)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 15)

ਮਨੋਜ ਬਜਾਜ, ਐਡੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ।

ਕੇ.ਡੀ.ਐਸ. ਸੋਢੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਜੈਸ਼ੀ ਠਾਕੁਰ, ਜੇ.

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ 03.01.1997 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸਬ ਜੱਜ ਸੈਕਿੰਡ ਅਨੁਫੇਦਸ, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 11.03.1995 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ- ਸਾਬਕਾ. ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ।

(2) ਜਵਾਬਦੇਹ - ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ 02.11.1992 ਨੂੰ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਪੀ.ਏ.ਪੀ., ਜਲੰਧਰ ਛਾਉਣੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਲਾਭ.

(3) ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੰਮ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਬਕਾਇਦਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ 1934 ਦੇ ਨਿਯਮ 12.21 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(4) ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ/ਬਦਲਾਰਥੀਆਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਤਿੰਨ ਮਾੜੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ OB ਨੰ. 65/91 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿੰਦਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ OB ਨੰ. 202/92 ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿੰਦਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 10.10.1991 ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਕੁਸ਼ਲ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਲਟਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ।

(5) ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ।

- (1) ਕੀ ਮੁਦਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
- (2) ਕੀ 80 CPC ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੈ? OPD 3. ਕੀ ਸੂਟ ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ

4. ਰਾਹਤ

(6) ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(7) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੁੰਦਿਆਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(8) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

1. ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ 'ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ?
2. ਕੀ ਮੁਦਈ/ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦੋਸ਼-ਮੁਕਤ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ

(Ms. ~~Gujhree~~ Thakur, J.)
ਉਲਟ ਹੈ।

(9) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਵੰਬਰ 1990 ਵਿੱਚ ਪੀਏਪੀ ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ 1934 ਦੇ ਨਿਯਮ 12.21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 02.11.1992 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੁਲਝੇ ਹੋਏ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ 1934 ਦੇ ਨਿਯਮ 12.21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। **ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ** ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਕਿਸੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਕੰਮ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਇੱਕ ਕੁਸ਼ਲ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ

(10) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ**,³ ਅਤੇ **ਪ੍ਰਿਥੀਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ., ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ'**।⁴ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(11) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(12) ਫੌਜੀ ਮਿਸਲ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਰੋਲ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 14.08.1992 ਤੋਂ 15.08.1992 ਤੱਕ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਫਿਰ 03.12.1990 ਤੋਂ 13.12.1990 ਤੱਕ 10 ਦਿਨ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਨਿੰਦਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਫਿਰ 12.07.1992 ਤੋਂ 05.08.1992 ਤੱਕ ਭਾਵ 24 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਦੂਜੀ ਨਿੰਦਿਆ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 09.08.1992 ਤੋਂ 02.11.1992 ਤੱਕ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਮਿਤੀ 10.10.1991। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 02.11.1992 ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2 1994(3) SCT 1

3 2001(2) RSJ 32

4 (2002) 10 SCC 133

(13) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 15.11.1990 ਨੂੰ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ

ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਨਿੰਦਿਆ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਨਿੰਦਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਫਿਰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ **ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ 1934 ਦੇ ਨਿਯਮ 12.21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਆਦਤਨ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ**, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ**।

(14) ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 02.11.1992 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਹੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(15) **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ** ਲਈ ਮੁਦਈ/ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਥਾਰਟੀ, ਨੂੰ ਇਹ ਧਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ. [1991] 1 SCR 1, ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ 12. 21, 19.3 ਅਤੇ 19.5 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਕਾਫੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਹੈ। ਉਸ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹਨ

ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਮਾਂ. ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਤਾਂ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ

52006(12) SCC 418

62005(5) ਸੁਪਰੀਮ 68

72001(2) RSJ 32

(*Mrs. Jaiashree Thakur, J.*)
ਉਹ ਇੱਕ ਕੁਸ਼ਲ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸਰਗਰਮ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ, ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ, ਸਮੇਂ ਦਾ ਪਾਬੰਦ, ਸੰਜੀਦਾ, ਨਿਮਰ ਜਾਂ ਸਿੱਧਾ-ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੰਮ, ਉਹ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕੁਸ਼ਲ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨਿਯਮ 12.21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਫੋਰਸ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਐਸ.ਪੀ., ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। v. ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ [1979] 2 SCR 405, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ 12. 21(3) ਅਤੇ 12.21 ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਠੈਕ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਬੰਧਿਤ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਕੋਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਯਮ 12.21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜੇਕਰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਅਯੋਗ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ XVI ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ 12.21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਕੋਈ ਸਧਾਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(16) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇਐਸ ਮਹਿੰਦੀਰਤਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ